

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen(Mål T-165/15) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Avtal som slutits av handels- och industrikammaren i Pau-Béarn med Ryanair och dess dotterbolag Airport Marketing Services — Flygplatstjänster — Marknadsföringstjänster — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är oförenligt med den inre marknaden och att det ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Statens ansvar — Handels- och industrikammaren — Fördel — Villkoret om en privat investerare — Återkrav — Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet — Rätten att bli hörd)

(2019/C 82/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd (Dublin, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ombud: advokaterna G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, och B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och S. Noë)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/1227 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.22614 (C 53/07) som Frankrike har genomfört till förmån för handels- och industrikammaren i Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services och Transavia (EUT L 201, 2015, s. 109).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Ryanair DAC och Airport Marketing Services Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska kommissionen.*

⁽¹⁾ EUT C 228, 13.7.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – AlzChem mot kommissionen(Mål T-284/15) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Kemisk industri — Beslut att fortsätta driften av ett företag under en konkurs — Beslut i vilket det konstateras att det inte är fråga om statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Begreppet statligt stöd — Fördel — "Privat fordringsägare"-kriteriet — Huruvida stödet kan tillskrivas staten — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 82/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AlzChem AG (Trostberg, Tyskland) (ombud: inledningsvis P. Alexiadis, solicitor, advokaterna A. Borsos och I. Georgiopoulos, därefter advokaterna P. Alexiadis, A. Borsos, E. Kazili, P. Oravec och K. Csach)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte och L. Armati)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová); och Fortischem a.s. (Nováky, Slovakien) (ombud: advokaterna C. Arhold, P. Hodál och M. Staroň)

Saken

Angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 2 i kommissionens beslut (EU) 2015/1826 av den 15 oktober 2014 om det statliga stöd SA.33797 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2011/CP) som Slovakien har genomfört till förmån för NCHZ (EUT L 269, 2015, s. 71).

Domslut

- 1) Artikel 2 i kommissionens beslut (EU) 2015/1826 av den 15 oktober 2014 om det statliga stöd SA.33797 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2011/CP) som Slovakien har genomfört till förmån för NCHZ ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta AlzChem AG:s rättegångskostnader.
- 3) Republiken Slovakien och Fortischem a.s. ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 302, 14.9.2015.

Tribunalens dom av den 13 december 2018 – Iran Insurance mot rådet

(Mål T-558/15) (¹)

(Utombliogatoriskt skadeståndsansvar — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran — Frysning av tillgångar — Upptagande och bibehållande av sökandens namn i förteckningar över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder — Ekonomisk skada — Ideell skada)

(2019/C 82/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Iran Insurance Company (Tehran, Iran) (ombud: advokaten D. Luff)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen et M. Bishop)

Rättegångsdeltagare som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: F. Ronkes Agerbeek och R. Tricot)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den ideella och ekonomiska skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av antagandet av rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 281, 2010, s. 81), rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, 2010, s. 1), rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, 2011, s. 71), rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning nr 961/2010 (EUT L 319, 2011, s. 11) och rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning nr 961/2010 (EUT L 88, 2012, s. 1), genom vilka sökandens namn upptas och bibehålls i förteckningarna över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder.

Domslut

- 1) Talan ogillas.